

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 82/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2002 predbežne prerokoval podanie Ing. J. Z., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. M. H., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Nc 7/00, a takto

r o z h o d o l :

Podanie Ing. J. Z. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. septembra 2001 doručené podanie Ing. J. Z. (ďalej len „navrhovateľ“) a jeho manželky F. Z., obaja bytom B., označené ako „Žiadosť o urýchlenie súdneho konania“.

Pretože toto podanie nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo k nemu pripojené splnomocnenie udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi na zastupovanie navrhovateľa a jeho

manželky F. Z. v konaní pred ústavným súdom, vyzval ich ústavný súd 20. septembra 2001, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránili, a súčasne ich poučil, že v opačnom prípade bude ich podanie odmietnuté. Listom z 11. októbra 2001 a ďalším listom z 26. októbra 2001 požiadal navrhovateľ ústavný súd o predĺženie lehoty na odstránenie väd podania.

Následne listom z 13. novembra 2001 oznámil navrhovateľ ústavnému súdu, že mu 28. októbra 2001 zomrela manželka a zároveň požiadal o ustanovenie advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Po posúdení predpokladov na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanovil mu ústavný súd uznesením zo 4. decembra 2001 za právneho zástupcu v tejto veci advokáta JUDr. M. H., K.

Ústavný súd posúdil podanie navrhovateľa so zreteľom na dátum jeho doručenia ako podanie, ktoré sa v súlade s judikatúrou ústavného súdu posudzujú obdobne ako podnet podľa čl. 130 ods. 3 ústavy v znení platnom do 30. júna 2001.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každého podania skúma okrem jeho zákonom predpísaných náležitostí upravených v § 20 zákona o ústavnom súde aj prípadné dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Jednou z podmienok, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní každého podania, tiež je, či nejde o zjavne neopodstatnené podanie.

Z pripojeného občianskoprávneho spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 10 Nc 7/00 ústavný súd zistil, že konanie v tejto veci bolo právoplatne skončené 17. októbra 2001, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie zo 7. septembra 2001, ktorým súd podľa § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil. Dôvodom zastavenia konania bola skutočnosť, že sa súdu napriek výzve zaslanej navrhovateľovi nepodarilo odstrániť vady konania, pričom išlo o také vady, pre ktoré nebolo možné v konaní pokračovať. Proti uvedenému uzneseniu sa navrhovateľ v zákonnej lehote neodvolal.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu v odôvodnení podania treba tvrdiť a preukazovať to, či sa ochrana ústavnosti uplatnila v čase, keď k porušeniu uvedeného práva došlo alebo porušenie v tom čase trvalo (I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00).

Je v záujme navrhovateľa, aby podanie už v čase jeho doručenia ústavnému súdu obsahovalo všetky náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1, prípadne § 50 v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde. V prípade podania navrhovateľa však tomu tak nebolo a vec vedená na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 10 Nc 7/00, v ktorej podľa navrhovateľa dochádza k prietahom, bola právoplatne skončená skôr, ako došlo k odstráneniu väd podania (resp. skôr ako sa navrhovateľ kvalifikovaným podaním domáhal ochrany svojho základného práva na ústavnom súde), pričom navrhovateľ vady podania neodstránil ani do rozhodnutia ústavného súdu.

Ako už bolo vyššie uvedené, ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov len vtedy, ako bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.